

Informační sdělení:

Výňatky ze Smlouvy o narovnání vytyčující pozadí sporů :

- (a) Česká republika získala pověst jedné ze zemí zaujímajících ve Střední Evropě čelní postavení co do makroekonomické stability a mikroekonomické reformy, a představuje rovněž jednoho z vedoucích nových členů Evropské unie. Česká republika se v daném regionu stala jednou ze zemí, do které nejčastěji směřují zahraniční investice, včetně těch z Japonska.
- (b) Společnost Nomura se účastnila celé řady transakcí v sektoru investičního bankovníctví v České republice a má již dlouhotrvající tradici v oblasti poskytování služeb této zemi, včetně obstarání a umístění na trhu vůbec prvních emisích mezinárodních dluhopisů Státní banky československé a ČNB, poskytování poradenských služeb v souvislosti s privatizací českého pivovarnického průmyslu, včetně vyřešení otázek duševního vlastnictví nezbytných pro privatizaci, poradenství týkajícího se restrukturalizace mezinárodních závazků bývalého Československa, získání mezinárodního ratingu pro bývalé Československo a nově vzniklou Českou republiku, poskytování poradenství v souvislosti se stanovením počátečního směnného kurzu pro směnitelnou československou korunu a zajištění investice ve výši 950 milionů amerických dolarů poskytnutím poradenství vládě v souvislosti s privatizací státního tabákového monopolu.
- (c) Po reorganizaci unitárního bankovního systému a rozpadu Československa existovaly v České republice čtyři významné banky: Komerční banka (dále jen „KB“), Česká spořitelna (dále jen „ČS“), ČSOB a IPB. Zpočátku byly všechny tyto banky zcela ve vlastnictví státu. Do začátku roku 1998 se podíl České republiky na základním kapitálu KB, ČS a IPB snížil, ale stále ještě v každé z uvedených institucí (s výjimkou IPB) představoval kontrolní účast. Podíl České republiky v IPB sice netvořil kontrolní balík, jednalo se však o menšinový podíl představující tzv. blokační minoritu.
- (d) V průběhu let 1998 – 2001 Česká republika odprodala své zbývající podíly v KB, ČS, ČSOB a IPB (dále jen „Privatizace velkých bank“). Prvním případem Privatizace velkých bank byl prodej akcií IPB ve vlastnictví České republiky. Cena těchto akcií se rovnala 100% čisté hodnoty aktiv (ČHA), jak tato byla pro Českou republiku určena společností Ernst & Young. Při následné Privatizaci velkých bank Česká republika prodala své akcie v příslušných bankách za cenu vyšší, než při prodeji akcií IPB.
- (e) Česká republika prodala své akcie IPB společnosti Nomura Europe na základě Smlouvy o prodeji akcií ze dne 8. března 1998. Společnost Nomura Europe se podle uvedené Smlouvy zavázala upsat nově vydané akcie IPB a vynaložit přiměřené úsilí za účelem napomáhat IPB při emisi podřízených dluhopisů s přihlédnutím k v té době převládajícím tržním podmínkám.
- (f) Jak Česká republika, tak společnost Nomura Europe předpokládaly, že se finanční postavení IPBlepší po provedení investice společnosti Nomura Europe do IPB. IPB však byla následně nucena reagovat na značné zvýšení předpokládaných požadovaných opravných položek a rezerv, což vyústilo v ohrožení její kapitálové přiměřenosti.

- (g) Jak Česká republika, tak společnost Nomura Europe rovněž očekávaly, že po provedení investice společnosti Nomura Europe do IPB dojde ke zlepšení v činnosti banky. Činnost IPB se zlepšila, což bylo uznáno např. ve studii společnosti Andersen Consulting, v níž dospěla k závěru, že IPB poskytuje nejlepší služby zákazníkům ze všech bank v České republice. Účetní zisk běžného období plynoucí ze zlepšení provozní činnosti však nepostačoval k vyrovnání současně odhadovaného zvýšení požadavků na tvorbu opravných položek a rezerv.
- (h) V průběhu let 1998 – 2001 Česká republika přijala celou řadu opatření, kterými došlo ke zvýšení kapitálu ČSOB, KB, ČS a podniku IPB v souvislosti s jeho prodejem ČSOB. Účelem těchto opatření bylo podle potřeby zachovat kapitálovou přiměřenost nebo stabilitu dotčené banky, připravit dotčené banky pro privatizaci, případně stabilizovat bankovní systém.
- (i) V první polovině roku 2000 zaznamenala IPB tlak na svá depozita a zvyšování odhadů ohledně výše požadovaných opravných položek a rezerv. ČNB mimo jiné po provedení kontroly v IPB vypracovala předběžnou zprávu, v níž konstatovala potenciální potřebu dalšího zvýšení opravných položek a rezerv o částku až 40 miliard Kč. IPB detailním způsobem odpověděla na ve zprávě konstatované požadavky, přičemž, pokud by byla IPB poskytnutá vysvětlení akceptována, mohlo to vést k podstatnému snížení objemu rezerv požadovaných v předběžné zprávě. Příslušná zpráva však nebyla finalizována před uvalením nucené správy na IPB. Při diskusích mezi IPB, společností Nomura Europe a Českou republikou nebylo dosaženo konečné dohody o způsobu řešení těchto problémů.
- (j) Dne 16. června 2000 ČNB se souhlasem Ministerstva financí a české vlády uvalila na IPB nucenou správu s cílem vyřešit krizi finanční situace IPB.
- (k) Nucený správce dne 19. června 2000 uzavřel s ČSOB Smlouvu o prodeji Podniku IPB. V souvislosti s tímto prodejem Ministerstvo financí poskytlo ČSOB určité záruky a ČNB poskytla ČSOB určité sliby odškodnění ohledně Podniku IPB.
- (l) Okolnosti doprovázející všechny výše uvedené transakce, jakož i otázka příčiny finančních potíží IPB vedly ke sporům a celé řadě soudních řízení mezi Stranami společnosti Nomura na jedné straně a Českou republikou na straně druhé.
- (m) 17. března 2006 vydal rozhodčí tribunál v rozhodčím řízení zahájeném společností Saluka proti České republice Částečný rozhodčí nález, ve kterém shledal, že Česká republika některými svými kroky porušila článek 3 dvojstranné Dohody o ochraně investic mezi Nizozemskem a Českou republikou. Pokus České republiky odvolat se proti tomuto rozhodnutí k Nejvyššímu soudu Švýcarské konfederace byl dne 7. září 2006 tímto soudem odmítnut. Pokud nedojde k narovnání, bude ve druhé fázi arbitrážního řízení v listopadu 2007 stejným tribunálem stanovena výše náhrady škody, kterou bude muset Česká republika poskytnout v důsledku porušení Dohody.
- (n) V březnu a září 2006 se konala ústní jednání před jiným rozhodčím tribunálem ve věci rozhodčího řízení zahájeného Českou republikou proti Nomuře Europe. Česká republika se v tomto rozhodčím řízení domáhá smluvních pokut a náhrady škody argumentujíc tím, že Nomura Europe nesplnila některé sliby, které učinila v době, kdy kupovala akcie IPB od FNM, a že některé další kroky Nomury Europe zhoršily ekonomickou situaci IPB. Nomura odmítá nároky České republiky a tvrdí, že

argument, že Nomura poškodila IPB, již byl odmítnut nálezem rozhodčího tribunálu v rozhodčím řízení podle dvojstranné Dohody o ochraně investic mezi Nizozemskem a Českou republikou. Pokud nedojde k narovnání, bude o opodstatněnosti nároků České republiky a případné náhradě škody rozhodnuto v jediném konečném nález, jehož vydání se očekává na konci roku 2006 nebo počátkem roku 2007.

- (o) ČSOB (jak přímo, tak prostřednictvím Torkmainu a Levitanu) zahájila tři samostatná řízení před třemi různými tribunály (Městským soudem v Praze, rozhodčím tribunálem v Londýně a Okresním soudem v Amsterdamu), ve kterých se snažila zpochybnit zákonnost, platnost a účinnost smluvních ujednání uzavřených v březnu 1998 a po tomto datu mezi některými Stranami společnosti Nomura a IPB a dalšími osobami a vztahujícími se k investici společnosti Nomura Europe do IPB a k prodeji akcií společnosti Plzeňský Prazdroj. Všechny tři tribunály tyto nároky zamítly. ČSOB se stále může odvolat proti rozhodnutí Městského soudu v Praze.
- (p) Jak Strany společnosti Nomura tak Česká republika by si byly přály narovnat i své spory se Skupinou KBC vztahující se mimo jiné ke skutečnostem uvedeným shora. Skupina KBC však odmítla na tomto řešení spolupracovat. Strany společnosti Nomura a Česká republika jsou i nadále ochotny v dobré víře posoudit jakékoli návrhy narovnání, které může Skupina KBC v budoucnu předložit.
- (q) Strany společnosti Nomura, na jedné straně, a Česká republika, na druhé straně, potvrzují, že s přihlédnutím, v případě Stran společnosti Nomura, k hodnotě jejich dobrého jména a goodwillu plynoucích ze služeb poskytnutých těmito společnostmi České republice, a v případě České republiky, jejího dobrého jména a goodwillu plynoucích z úspěšného provedení hospodářské transformace, je v zájmu všech Smluvních stran urovnat za podmínek této Smlouvy spory týkající se mimo jiné výše uvedených záležitostí.